

Naročina mesečno
25 Din. za inozemstvo 40 Din — ne-deliška izdaja ce-
bolečno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/I

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050 — nočna 2996. 2994 in 2050

SCODENECK

Z nedeljsko prilogom »Ilustrirani Slovenec«

Brez Boga

V vsakdanju govorico so nam prišli izraziti, kakor »Zveza narodov«, »Društvo narodov«, »mednarodno sporazumevanje« in kar je še takih izrazov iz novodobnega političnega slovarja. Toda kakor hitro pogledamo resničnemu stanju med narodi v obraz, moramo žalostni vzklkniti: Kako da le je človeštvo od idealna, da bi bila celotna človeška družba res kakor ena sama ljubeča družina! Čeprav je tehnik z neslutnimi prometnimi sredstvi premostila naravne ovire in preko morja ter gora človeštvo zvezala in združila v eno moralno celoto, opazujemo, da kljub temu žive narodi bolj ločeni med seboj, kakor nomadi, nezaupljivi in tekmujoci, iskajo med seboj edinoolego političnega ravnoščesa. Patriotizem velikih narodov ni usmerjen v blagodejno tekmo z drugimi patriotizmi in ne misli na to, da od svojega donese najboljše k skupni lasti in dobrobiti človeštva, ampak je pojmovan kot brutalni imperializem, sebičen in vase osredotočen, zroc veličino lastne domovine le v ekspanziji nad šibkejšimi sosedji. Za miroljubnimi frazami nehotne slišimo zamolko držanje topov in žvenket oružja. Oboroževanje na suhem, v zraku in na morju se dviga kakor grozča pošast nad dobo, ki jo preživljamo. Namesto da bi se narodi zlili med seboj kakor prijetna, harmonično ubrana mavrica, brusijo meče drug proti drugemu kakor barbari, povzročajo krize, nevarne konflikte in ustvarjajo bojno mišljeno.

Zakaj tako? Kaj jih vendar k temu sili? Ali notranji, moralni zakon? Ne. Človeška morala, temeljeca na katerikoli religiji, ne oznanja niti sovraštva ne boja. Ne išče boja niti islam, ki kljub divnosti prvotnega proslolitizma ubi duhovno kraljestvo, v katerem bo vladala splošna ljubezen in emakost vseh ljudi pred Gospodom. Budim opeva ljubezen in usmiljeje z vsem stvarstvom; med Indci samimi so močne struje (žainisti), ki pobičajo celo kaste, ker se jim zde nasprotno splošni ljubezni. Konfucijev junak Jen hrepeneče pozdravlja zlato dobo, ko se bodo vsi ljude bratsko ljubili, ali kakor se lepo izraza: »ko ne bo več treba zapirati vrat svojega bivališča. Moralni kodeks Samuraja, ki daje podlago japonskemu verstu, uči braštvu do vseh narodov, medtem ko na drugi strani Velikega oceana ponizno Siu-pleme, ki je moralno tujcem prepustiti svoja bogastva in svoja polja ter živi raztreseno po pustih skalnih, skromno izpoveduje, »da je bila tako volja Velikega duha, da tudi Indijanec nekaj daruje vesoljnemu svetu, zato da bodo vsi narodi postali eni ljudevci. Izrael je več kot 2000 let oznanjal, da je zapoved ljubezni nad vsemi drugimi. — In kristjanom je Bog čisti ljubezenski dej, ki je človeku dal nadnaravn zagon ljubezni, ki mu vleve ljubiti Boga, bližnjega in vse človeštvo. Kristus je krščanstvu vtelešena ljubezen, ki je svoje življenje daroval za vse človeštvo, ne da bi delal razliko med narodi in plemeni. Zanj je vsak človek posinovljene božji.

Ziva poglobitev v krščanskega ljubezenskega duha je evropskih narodov v XI. stoletju — preden je nastopil usodni feodalizem — ker ni bilo močne centralne politične sile, ljudje pa so bili naveličani neprestanim bojem — navdihnila misel na »Treuga Deic, na božji mir, ko je vesoljno občestvo katoliške cerkve — celo 12- in 10 letni otroci — prisegalo prisego miru in ljubezni. To je bila mirovna propaganda krščanstva, ki je okrog Boga, središča vsega življenja, združilo vse narode kakor eno ljubečo družino.

Kako da je danes taka needinost ne le med narodi, ampak tudi med posameznimi stanovi in družabnimi razredji? Kako, da narodi nočejo poznati več ne pravilnosti, ne ljubezni? Zato, ker so dobnega >kulturnega sveta ne družijo nikake verske, morale ali duhovne sile. Na površju je človeški egoizem, ki vpliva na družbo anarhično in kaotično. Vsak hoče imeti, nihče noče dajati ali žrtvovati. Vsaka organizacija ali družba, ki se ustavovi, ima za izključni cilj samo lastne, sebične interese. Človeški družbi manjka središča, okrog katerega bi se gnani po religiozni ali moralnih nalogih vsi strnili. Kar je enemu sveto, je drugemu smešno, kar eden izpoveduje kot čisto resnico, pobija drugi kot zaničevanja vredno zmoto. Od tod najprej duhovna razvanzost družbe, kateri je sledila politična in v naših dneh tudi že gospodarska propast. Človeštvo so vzel dušo. Vezi, ki ga še družijo, so narekovane bolj radi zunanjih interesov, kot iz notranje dinamične skupnosti. Čim bolj pa bo notranja, moralna zmešnjava naraščala, tem večji bo na zunaj tudi politični in gospodarski kaos.

Duhovni nabožni pisatelj je označil pekel za kraj brez reda. V tem je največja muka zavrženih. Reda pa ni, ker ni Boga.

Človeštvo se mora zavedati, da je vedno večji kaos, v katerem se živja kot vročični bolnik, in vedno večji nered, ki ga opazujemo v političnem in gospodarskem življenju narodov, naraven in neizbežen konec človeške družbe, ki je brez Boga. Ves priznanja vreden tehnični napredki nam ne more kaj pomagati. Bilo je v dobi prvih večjih tehničnih triumfov, ko je napisal David Strauss ponosne besede: Radi vseh teh odkritij je za starega Boga nastopila stanovanjska beda... Da, milili so tako, ker tehnično-znanstveni razum ni življenju prodrl do korenin; najglobljiv podstavki in resnični razumel, ker se so odtegovale njegovemu laboratoriju. Bog mu je bil le zastaran hi-poteza iz stvariteljnih zgodb. V svoji majhnosti ni doumel, da pomena za človeško družbo boja ideja v višjem zmislu isto, kot za mravlje vse uravnavajoči instinkt. Izgubil je iz vidika, da je človek šele potem, ko se je potopil v poniznem priznanju v Bogu in se v njim združil, se rešil osamelosti in snovnosti in postal duhovno središče vsega prostovoljnega reda na zemlji, kateremu je po božji volji postavljen za gospodovalca. Samo človek, ki je v

Pariz, 22. avg. Pred nekaj dnevi se je pojavila v mednarodnem časopisu vest, da sta Francija in Rusija sklenila politično in trgovinsko pogodbo ter pogodbo o takozvanem nenapadanju, kar je seveda vzbudilo po svetu veliko senzacijo. Nato je sledil demant, ki pa ga je, kakor izvemo, tolmačiti le tako, da pogodba še ni podpisana. Zakaj nobenega dvoma ni, da se je pogodba v resnici redigirala. Pogodba je rezultat pogajanj med poslanikom Sovjetov v Parizu Dovgalevskim in generalnim tajnikom francoskega zunanjega ministrstva Berthelotom, ki pa nimata polnomočij, da sestavita definitivno veljavni pakt, ampak morata pakt potrditi, oziroma ga moreta zavreči ali spreventi ohe vladi kot taki. Komisar za zunanje zadeve Litvinov je imel 20. t. m. dolg razgovor s francoskim poslanikom, ki se je tikal političnega paktu med Francijo in Rusijo. Besedilo paktu je bilo poslano od Dovgalevskega v Moskvo, da se tam definitivno podpiše. Vse informacije so soglasne v tem, da je podpis pogodbe samo vprašanje par dni, če se ne zgoditi kak nedenad preobrat.

O vsebinski pakta samega ni mogoce ničesar zvesteti, ker obe vladi varuje najstrožjo tajnost. Ker gre za takozvani pakt o nenapadanju, se lahko sklepa, da sta se Rusija in Francija obvezali, da nobena izmed njiju ne bo podvzela kakšne vojaške akcije druga proti drugi. Če gre za vojaško akcijo proti drugi državi, pa bosta preje druga drugo obvestili. Dogovorili sta se tudi glede neutralitete

v gotovih slučajih. Nemci se najbolj interesirajo za to, ali rusko-francoski pakt vsebuje kakšno določbo, ki se tiče Poljske. Nemška »Telegraphen-Union« se je zato obrnila v Moskvo in dobila tam zagotovo, da se Rusija v slučaju pogodbe s Francijo nikakor ne misli obvezati, kakor so se bali Nemci, da bo spoštovala poljske meje, ampak da si glede tega hoče ohraniti popolnomo svobodne roke. To potrjuje tudi pariški »L'Europeen«, ki pravi, da je ruski poslanik Dovgalevski izrazil izrečno željo, da naj bi se v paktu nič ne omenja Poljska in da naj bi se od Rusije ne zahtevala nobena specijalna garancija, kar se tiče poljske meje. Koliko ta vest odgovarja resnici, se seveda še ne da ugotoviti, vendar je nemška javnost zelo pomirjena in pravi, da pakt med Moskvo in Parizom nikakor ne nasprotuje berlinskemu paktu, ki obstaja med Nemčijo in Rusijo.

Sa pa zaradi teh vesti zelo vznemirjeni francoski desničarski krogi, kojih misljenje v tem oziru odseva iz »Journal de Debats«. Temu listu se zdi, da je Rusija sklenila s Parizom pogodbo ne samo z vednostjo Nemčije, nego tudi z njenim predhodnim odobrenjem. Na ta način sta Nemčija in Rusija ujeli Francijo v past, da bi si tem lažje v danem slučaju razdelili med seboj Poljsko. Pakt bi tedaj imel samo namen, da zveže Franciji roke, da bi lahko Sovjeti skupno z Nemčijo realizirali svoje temne načrte. »Journal des Debats« se tudi boji, da bo pogodba imela za posledico večjo ak-

cijsko svobodo za francoski komuniste.

Ni verjetno, da bi se bila dala francoska diplomacija na ta način prevarati. Zato so izvajanja desničarskih listov najbrže samo kombinacije, ali pa so diktirana od bojazni, da se ne bi vsled paktu z Rusijo francoska politika na kontinentu kaj spremenila in od svoje dosedanje smeri oddaljila. Da bi utegnilo temu res biti tako — da se namreč desničarski nacionalistični krogi le iz tega razloga boje pogodbe z Rusijo — je dokaz istočasna kampanja »Journal des Debats« proti eventualni politiki ali brodovnemu sporazumu med Francijo in Italijo. Nasprotno pa »L'Europeen« poziva francosko vladu, naj bi se čimprej poravnale vse difference z Italijo. Ako se Francija in Italija sporazuma, potem Nemčija ne bo mogla realizirati svojih načrtov, ki gredo za tem, da bi se Francija vojaško oslabila in politično osamila. Nasprotno pa bo lahko Francija kljub razročitvi poskrbela za svojo varnost, če se tozadnevno sporazume z Italijo. »L'Europeen« odbrava tudi idejo paktu o nenapadanju med Parizom in Moskvo, ki ga baje francoski vojaški krogi ki stojijo od nekdaj močno pod vplivom desnice ne bi radi videli uresničenega.

Iz tega bi se dalo sklepati, da vladajoča politična struja v Parizu dela na istočasnem sporazumu z Italijo in z Rusijo. Vsekakor bi to imelo zelo velike posledice in globok vpliv na vso mednarodno politiko.

Vatikan in Italija se pogajata

Mussolini popušča - Pogajanja bodo uspela?

Rim, 22. avg. Govorce o intenzivnih pogajanjih med Vatikanom in fašistično Italijo se potrjujejo. Ta pogajanja se sicer ne vršijo uradno, to se pravi med nunejem pri Kvirinalu in italijanskim poslanikom pri Vatikanu, temveč zaupno po neoficielnih predstavnikov Cerkve in države. V Rimu je javna tajnost, da se z italijansko strani udeležujejo pogajanj bivši notranji minister in sedanji predsednik senata g. Federzoni, bivši pravni minister Fedele in minister pravde Rocca. Vatikan se menda zopet poslužuje p. Tacca Veneturija, ki je dobro znan iz časa, ko še ni bilo rešeno rimske vprašanje, kot posrednik med Vatikanom in italijanskim zunanjim ministrstvom. Kako daleč so pogajanja že despola, še ni mogoče reči. Dejstvo je, da je napetost zelo polegla. V tem pogledu je značilno, da ni bila vest o skorajnjem obisku Mussolinija pri papežu niti z ene niti z druge strani demandirana. Možnost tega obiska se torej ne izključuje.

Zahteve, ki jih stavi Vatikan, so bile zapovedane že v glasoviti encikliki Pija XI. proti fašizmu. Vatikan vztraja pač pri zahtevi, da se Katoliška akcija z vsemi organizacijami obnovi in da ji vlada zagotovi življenje. Vatikan se tudi ni od-

povedal mladini in zahteva, da se vzgoja mladine tudi v fašističnih vrstah vrši v krščanskem duhu. Sv. stolica vtraja menda tudi pri zahtevi, da se izročijo sodišču žalive sv. očeta, to je predvsem publicist Settimelli, ki se omenja kot glavni avtor znane brošure »Svaticanamento«, v kateri se grdo sramoti sv. oče.

Tekko je reči, kako daleč pojde Mussolini v koncesijah Cerkvi. Gotovo je, da si sprito težkega notranjega in zunanjopolitičnega položaja ne želi hoča v Vatikanom. V zvezi z vprašanjem vzgoje mladine je na vatikanske kroge zelo dobro vplival zadnji nastop 3000 avanguardistov, ki so pristopili v baziliki sv. Petra skupno k sv. obhajilu. Gotovo je tudi, da nima Mussolini povsem prostih rok, ker je vezan na močno framasonsko strugo v svoji stranki.

Spošno prevladuje mnenje, da je potrebna točnejša stilizacija člena 43 konkordata, ki zadeva vprašanje Katoliške akcije. V zvezi z zbljanjem med Cerkvio in državo gre glas, da bo sedanji italijanski poslanik pri Vatikanu De Vecchi zamenjan in da pride na njegovo mesto predsednik se-nata g. Federzoni, ki je znan kot močna fašistična osebnost.

Budimpešta, 22. avg. tg. Grof Karolyi je po-poldne končal svoja pogajanja za sestavo kabinetata in se z avtomobilom odpeljal k Horthyju v grad Gödöllő, kjer bo sprejet v audiencii ob 16. Se prej je izjavil časnikarjem, da o rezultatu svojih pogajanj ne more govoriti, dokler ne poroča državemu upravitelju. Tekom dopoldneva je imel Karolyi celo vrsto razgovorov. Nato mu je tričlanska deputacija vlad prijazne krščanske gospodarske stranke predložila pogoje, pod katerimi je stranka

pripravljena, vstopiti v kabinet, katerega pa sicer

ne hoče podpirati na vsak način. Nato je prišla depu-

tacija stranke malih kmetov in izrazila željo, da se

sprejme v novi kabinet dosedanje kmetijski mini-

ster dr. Mayer kot minister malih kmetov brez

portfelja.

Budimpešta, 22. avg. tg. Poskus grofa Karo-

lyja za sestavo kabineta se je izjavil. Danes po-

polne je svoj mandat vrnal v Gödöllő v roke dr-

zavnemu upravitelju Horthyju.

Karolyi vrnil mandat

Budimpešta, 22. avg. tg. Grof Karolyi je po-poldne končal svoja pogajanja za sestavo kabinetata in se z avtomobilom odpeljal k Horthyju v grad Gödöllő, kjer bo sprejet v audiencii ob 16. Se prej je izjavil časnikarjem, da o rezultatu svojih pogajanj ne more govoriti, dokler ne poroča državemu upravitelju. Tekom dopoldneva je imel Karolyi celo vrsto razgovorov. Nato mu je tričlanska deputacija vlad prijazne krščanske gospodarske stranke predložila pogoje, pod katerimi je stranka

drugim nemško-avstrijska carinska unija in nova avstrijska proračuna za finančno podporo.

Dne 3. septembra se sestane komisija za pro-

ucevanje evropske unije.

Dne 4. septembra pa komisija, ki bo razprav-

jala o problemih, nastalih v zvezi z gospodarsko

krizo.

Dne 7. septembra bo skupščina Društva narodov imela svojo 12. sejo, na kateri pride na dnevnih redih mnogo problemov. Diskutiralo se bo o celo-kupni aktivnosti Društva narodov in komisiji za proučevanje evropske unije.

Naša država bo na vseh sejah zastopana. De-

legati so že določeni. Za Svet Društva narodov in

evropsko komisijo bo šef delegacije in prvi delegat dr. Voja Marinković, zunanj minister kraljevine Jugoslavije. Prvi namestnik delegata bo dr. Ilija Sumenović, izredni poslanik in pooblaščeni mini-

ster ter stalni delegat pri Društvu narodov, drugi

namestnik delegata bo Konstantin Fotič, izredni poslanik in pooblaščeni minister ter vršilec dolžnosti pomočnika zunanjega ministra, tretji namestnik bo dr. Milan Todorović, vsečilski profesor.

Za skupščino Društva narodov bo šef dele-

gacije in prvi delegat dr. Voja Marinković, zunanj

minister kraljevine Jugoslavije, drugi delegat bo

Velimir Mažuranić, minister za trgovino

